

Djurskydd i Östeuropa
c/o Monica Ohlsson
Erik Dahlbergsgatan 49
115 57 Stockholm
Pg: 10 04 56-3

Rapport Juni 2013

Kära faddrar, medlemmar och andra djurskyddsintresserade!

Vi har ju i flera av våra utskick bett om ekonomisk hjälp för att kunna köpa en så kallad "veterinärbil" till Elena i S:t Petersburg. Nu har Elena efter många om och men hittat en Fiat Ducato som hon reserverat. Nu hoppas vi bara att det inte finns några fel eller annat som gör att köpet inte blir av. Elena har flera gånger hittat bilar, men som sedan visat sig inte vara i det skick att dom varit värda pengarna dom kostat. Nu hoppas vi efter så lång tid att detta köp blir av. Elena och hennes medhjälpare är ju i så stort behov av denna "veterinärbil"

Vi är som vanligt så tacksamma över dom gåvor som kommer in till DiÖ. Vi har väldigt svårt att få nya medlemmar och tyvärr har vi återigen tappat några medlemmar, men det känns ändå som att vi har en stabil ekonomi TACK vare er ☺

Berättelsen från Elena kommer den här gången från Linda som hälsat på Elena. Linda sökte på Internet efter en djurrättsförening och hittade Valerias förening (www.hundsamarit.se) som placerar hundar från Elena. Linda beslutade sig för att åka dit och nu får vi ta del av hennes resa.

Sen har Hanna från DiÖ's styrelse besökt EMIR i Polen och Eva-Christine från DiÖ's styrelse besökt våra två projekt i Litauen.

Sankt Petersburg

En dag på Elenas hundhem

Det var en solig måndagförmiddag den 27 maj 2013. Jag stod på Pavlovsk tågstation i St. Petersburg. En grönskande park bredde ut sig framför mig. En parkvakt stod och kontrollerade entrébiljetter på några besökare. En stor hund låg och vilande under ett buskage. På håll syntes en stor träbyggnad med tinnar och torn. Jag fiskade upp en handskrivna lapp ur handväskan och försökte klura ut åt vilket håll jag skulle gå för att komma dit jag skulle – till Elenas hundhem.

Egentligen började allt en kväll på jobbet i Sverige. Jag satt och surfade, planlöst, på nätet, letade efter en djurrättsförening att engagera mig i, och så hittade jag Hundsamarit. På så sätt fick jag veta om eldsjälens Elena Bobrovas existens och verksamhet i utkanten av St. Petersburg – där jag nu befann mig.

Jag möttes av några hundar som skällde på mig. Idag känner jag dessa vid namn och person, Atos och Maliska, underbara individer med egna personligheter. Atos följde med mig till Sverige och bor idag på en ort mellan Motala och Vadstena. Malishka bor kvar på Elenas gata (i en hundkoja som Elena byggt) och förgyller tillvaron för de boende i området.

Höga staket och grindar omger Elenas hus. När jag närmar mig möts jag av en kör skällande hundar. Ljudnivån är hög. Väl innanför grinden ser jag en hel flock voffsingar, av alla de slag, hoppa mot stängslet och skälla. Några försöker sticka sina huvuden i ett hål som de gnagt igenom. Elena berättar att stängslet är nytt men av dåligt kvalitet. Det handlar om resurser.

Djurskydd i Östeuropa
c/o Monica Ohlsson
Erik Dahlbergsgatan 49
115 57 Stockholm
Pg: 10 04 56-3

Elena har omkring 60 hundar. Hela huset är omgivet av sektioner av stängsel som avskärmar olika flockar från varandra. I huset, i farstun, möts jag av fler hundar. Alla är nyfikna på mig. Vissa är glada och framåt medan andra är människorädda och kryper ihop när jag försöker hälsa. En hund är så rädd att han sjunker ihop och gömmer sig i ett hörn när jag sträcker fram handen. Hans förra husse kastade sten på honom, berättar Elena. Då det saknas djurskyddslagstiftning i landet är det tillåtet att göra så. Jag ser på den stackars hunden och det gör ont inombords. Vad människan är kapabel till, tänker jag.

Hela vardagsrummet är fullt med hundar och katter. Flera har "defekter" eller sjukdomar av något slag, som lilla Gaby som hittades av Elena i vintras, svårt köldskadad. Idag kissar hon på sig inomhus. Det luktar urin. En stor pöl ligger i hörnet. Elena tar vant fram moppen och torkar upp.

Därefter, får jag följa med och titta på "husets viktigaste djur" för att citera Elena. I Elenas sovrum ligger en svartvit katt på en fåtölj. På golvet står en rad skålar med sörja i. När jag tittar närmare märker jag att katten saknar ett ben. Elena berättar att hon hittade katten, svårt skadad, i en matvarubutik. Märkligt nog brydde sig ingen om den. Elena tog den till veterinär och där lyckades man, mot alla odds, rädda livet på katten. Man fick dock amputera ett ben.

Sedan bjuder Elena på vegetarisk mat och grönt te. Vi talar om den allvarliga situationen för Rysslands djur. Då det saknas en djurskyddslagstiftning är det fritt fram att misshandla, vanvårda och plåga djur. Många av de hundar Elena tagit hand om är stympade, skadade, med traumatiska historier bakom sig.

Telefonen ringer. Det är några killar som kommer med köttavfall från industrin. Elena och jag möter upp dem. Hundarna stämmer upp i skall. De vet att snart vankas det delikatess. De tar en risk att komma hit och hjälpa mig, berättar Elena.

Egentligen får de inte köra köttavfallet (ben och brosk)till mig då det skall brännas. Order från högre upp. De kan förlora jobbet om någon får veta. Hundarna får sina ben och Elena och jag går in till köket igen.

Telefonen ringer igen. Det är några hundar som riskerar avlivas. Elena vet vilka hundar det gäller; en liten flock snälla hundar som i åratal levit nära museet i "Tsar-byn". Elena och jag skriver snabbt ihop en protest. Jag undertecknar med mitt namn. Då jag är svensk, får protesten tydligen större tyngd, får jag veta. Så fungerar det, tyvärr, i Ryssland. Elena och jag tar bilen och åker till kommunhuset. Där går jag ensam in och lämnar in den skriftliga protesten.

Då ringer telefonen igen. Det är ytterligare hundar, vid en gymnasieskola, som riskerar avlivning. En beställning om "åtgärd" har gjorts och lämnats in till kommunen. Det är egentligen ej tillåtet att avliva hundarna enligt ny, lokal, lagstiftning som Elena varit med och drivit igenom men det sker ändå (under förevändning att man transporterar bort hundarna). Elena och jag åker dit. Bakom ett slitet, halvt förfallet, hus ser vi dem; smutsiga, värnlösa då de ligger och vilar i skuggan. Två ligger på marken och en, Bim, är fastkedjad och börjar skälla när vi närmar oss. En kvinna från gymnasieskolan smyger ut och talar med oss. Vi presenterar oss och säger att vi kommer från en djurrättsorganisation. Då berättar hon att hundarna är snälla men att några har klagat på ylande om nätterna. Det är tydligen en psykiskt instabil kvinna som kedjat fast Bim och kommer om nätterna för att rasta och mata honom och då väsnas hundarna och stör de bonde i området. Nu är hon inlagd på sjukhus och Bim sitter fortfarande fastkedjad. Elena och jag fotograferar hundarna. Sedan går vi iväg till markanden och köper köttbitar som vi ger dem. Ytterligare två kvinnor, som känner hundarna, ansluter sig till oss. Diskussioner förs, är hundarna vilda? Går de att omplacera någon? Vad finns egentligen att göra?

Djurskydd i Östeuropa
c/o Monica Ohlsson
Erik Dahlbergsgatan 49
115 57 Stockholm
Pg: 10 04 56-3

Så är det jämt, berättar Elena. Telefonen ringer angående djur i fara och jag kan inget annat än att åka dit, säger hon. På hundhemmet är det fullt. Fyra hundar som adopterats av svenskar kommer följa med mig till Sverige men det skulle behöva vara fler. Elena är redan överbelastad.

Efter detta åker jag och Elena vidare. Nästa uppgift blir att fotografera några valpar. Av en kull på sju dränktes alla utom tre, vilka vi nu ska fotografera. Vi anländer till en förfallen by. Djupa hål i marken fyllda med regnvatten och skräp liggandes här och där. I en ladugård sitter de små ulliga liven. Vi ger dem kött och fotograferar. Förhoppningsvis kan vi omplacera dessa till Sverige snart (genom föreningen Hundsamart.se)

Djurskydd i Östeuropa
c/o Monica Ohlsson
Erik Dahlbergsgatan 49
115 57 Stockholm
Pg: 10 04 56-3

Jag är djupt imponerad av Elenas styrka, engagemang och genuina kärlek till djur. Med knappa resurser gör hon sitt yttersta för att ta hand om de mest utsatta djuren. Det märks att hon är trött, men hon kan inget annan än fortsätta sitt arbete – säger hon.

Av alla intryck från resan, av alla fina hundar jag träffar, tar jag med mig minnet av en speciell vovve – Bonny. Han bor på övervåningen hos Elena. I ett litet rum. Alldeles ensam. Isolerad. Elena önskar att han kunde vara nere med de andra hundarna. Men han går inte ihop med några andra, varför han måste hållas avskild. Mina tankar går till honom och jag har lovat mig själv att göra mitt bästa för att omplacera honom, hjälpa honom på något sätt. Han är så vacker, social och rolig vovve att tanken på hans dåliga tillvaro smärtar oerhört. Vi ”klickade” direkt och trots hans fruktansvärda livshistoria, trots hans höga ålder, 9 år, är han innerst inne fortfarande en liten valp som bara vill bli älskad och få leka. Precis som vi människor.

Det är på tiden att Ryssland, som gör anspråk på att vara ett civiliserat land, får en djurskyddslagstiftning som kriminaliserar djurplågeri. Elena gör ett oerhört viktigt arbete. Jag hoppas att fler ansluter sig till hennes kamp för djurens grundläggande rättigheter.

Linda Reinolds

Den här hunden hittade Elena utmed motorvägen. Elena kunde inte lämna honom där så hon tog med sig honom hem. Han har problem med ryggraden och problem med nacken så han är hos veterinären nu.

En man som själv är hemlös och bor i ett skjul matar och tar hand om en del hemlösa hundar.

Djurskydd i Östeuropa
c/o Monica Ohlsson
Erik Dahlbergsgatan 49
115 57 Stockholm
Pg: 10 04 56-3

Här är några av volontärerna som hjälper Elena att rasta hundarna.

Polen

Då var det dags igen...

Varje år längtar jag lika mycket efter att få åka till EMIR och hälsa på Krystyna och Tomek - men framför allt på hundarna. Många av hundarna på EMIR har bott där länge - dels pga att allt färre människor adopterar hundar, dels pga att vissa hundar trivs bäst på hundhemmet - ingen tvingar dem till ett nytt hem, de får stanna kvar så länge de själva vill.

Jag och Katarina (min dotter) åkte till Warszawa under fredagen den sjunde juni - dagen därpå skulle vi besöka EMIR.

Väderprognosen var dyster - det skulle regna mycket. Vi hade tur - under hela besöket hade vi strålande sol.

För närvarande finns det ca 120 hundar på hundhemmet.

Djurskydd i Östeuropa
c/o Monica Ohlsson
Erik Dahlbergsgatan 49
115 57 Stockholm
Pg: 10 04 56-3

Hundhemmet är beläget i en stor trädgård indelad i flera sektioner - de flesta hundarna springer lösa på den stora gårdsplanen, de har tillgång till boningshuset och till det viktigaste rummet - köket. Resten av hundarna bor i hundgårdar - den minsta hundgården är ca 50kvm.

Hundarna släpps ut varje dag i trädgården - det var roligt att se hur de reagerade när Krystyna klappade i händerna och ropade "tillbaka till hundgården" - de flesta av de lösa hundarna sprang tillbaka, bara några enstaka försökte lura Krystyna och gömma sig i ett hörn i hopp om att få vara kvar i rasthagen.

Jag och Katarina hälsade på nästan alla hundar - alla lät sig klappas och smekas, vi märkte att ingen av dem var rädd för människor.

De flesta hundarna kände vi igen från förra gången - men det fanns några nya tillskott, bl.a.

Teri - en några månader gammal tik, nyligen hämtad från ett annat hundhem - hon hade en gammal skada - frambenet var krossat. Det gick inte att rädda Teris ben - veterinären var tvungen att amputera det. Som tur är Teri liten och lätt, hon klarar sig alldeles utmärkt på bara tre ben.

En liten valp, Gacpia - Tomek räddade henne i sista stund från en säker död under bilarna på en högt trafikerad väg.

Kibic, King och Keks - tre omhändertagna hundar, tidigare satt de fastkedjade på en bondgård.

Capri - en St Bernard-blandning, skjuten i benet

Det finns också riktiga veteraner - de bodde redan på hundhemmet när DiÖ började hjälpa EMIR 2006 - Cola, Reda, Reszka, Gabi, Frido, Lord, Bari, Rysiek, Korek, Kapsel, Salma....

Djurskydd i Östeuropa
c/o Monica Ohlsson
Erik Dahlbergsgatan 49
115 57 Stockholm
Pg: 10 04 56-3

Hundhemmet är mycket rent - både Tomek och Krystyna plockar direkt upp efter hundarna. Nu är det bara de två som tar hand om hundarna - det finns inga pengar till löner, både Krystyna och Tomek arbetar på volontärsbasis.

Sjukstugan renoverades i höstas - det var roligt att se hur fin den har blivit - det var rent och välstädat med hyllor och skåp, en ny toalettstol och ett handfat.

Det är två svenska givare som har skänkt pengar till renovering av sjukstugan - hade det inte varit för dem, hade nog sjukstugan inte blivit renoverad. Krystyna bad mig att tacka en gång till för hjälpen: för bidragen till sjukstugan, för det månatliga bidraget och för alla gåvor som "de svenska änglarna" skänker till de polska hundarna.

Djurskydd i Östeuropa
c/o Monica Ohlsson
Erik Dahlbergsgatan 49
115 57 Stockholm
Pg: 10 04 56-3

Den ekonomiska situationen är svår - det finns allt färre givare, även om EMIR har en del trogna vänner. I år har det blivit extremt dåligt - hundhemmets båda bilar har blivit underkända på besiktningen. Bilarna - en Volkswagen Golf och en Nissan Patrol - är ca 20 år gamla, rostiga, och har gått 31 400 respektive 39 000 mil. En begagnad bil, som skulle kunna användas under några år, kostar ca 10 000 Euro - de pengarna finns tyvärr inte.

Om en hund blir akut sjuk, används en av de underkända bilarna för att köra hunden till närmaste veterinär - men detta är olagligt och förmodligen är det bara en tidsfråga innan Tomek åker fast. Krystyna och Tomek hoppas på att pengarna från 1% (varje löntagare i Polen kan skänka 1% av sin skatt till välgörande ändamål) kanske kan användas till inköp av en ny bil - men under de senaste åren har dessa intäkter minskat kraftigt, de räcker knappt till de löpande utgifterna, förmodligen kommer EMIR inte ha råd att köpa någon bil i år. Både Krystyna och Tomek är mycket oroliga för hur de skall kunna ta behövande hundar till veterinären. Dessutom kan de inte genomföra några omhändertaganden utan att ha en bil.

Avslutningsvis, Krystyna och Tomek skickar varma hälsningar till sina svenska vänner - de bad mig att tacka Er både för varma tankar som färdas flera hundra mil till de polska hundarna samt för allt ekonomiskt stöd som EMIR får. De svenska pengarna räddar många polska hundliv.

Djurskydd i Östeuropa
c/o Monica Ohlsson
Erik Dahlbergsgatan 49
115 57 Stockholm
Pg: 10 04 56-3

SOS Animals Vilnius

Vilnius (Litauen) i maj 2013

Eva-Christine Bergström besökte Vilnius i maj. Hon hälsade då på hos DiÖ's tidigare projekt SOS Animals och besökte även OPAN's klinik, DiÖ's nya projekt, strax utanför Vilnius.

SOS Animals Vilnius (Litauen)

Hos SOS Animals går arbetet vidare med att förbättra hund- och kattstallet, berättade Ilona, Marina och Nadija, som mötte och visade runt. Det är förstås stor skillnad mot det tidigare skjulet i centrum av Vilnius, men mycket återstår att göra. Man har t ex ännu inte lyckats dra in vatten. Tills vidare utnyttjar man möjligheten att tappa vatten från en grannfastighet. Men det är förstås inte hållbart i längden.

Hundar och katter, ca 40 av varje, har dock tack över huvudet och får tillräckligt med mat (sponsrad). Ekonomin är också under kontroll tack vare intäkter från donerade skattepengar (något för Sverige?). Visserligen skulle inte hund- och kattstallet få godkänt av den svenska länsstyrelsen, men huvudsaken måste väl ändå vara att hundar och katter ser ut att må bra. Vid besöket möttes Eva-Christine av idel viftande svansar och många nosar som sökte kontakt. De flesta strövar fritt på området men några hålls också inom större inhägnader. Den utrustning, leksaker m m som Paulina och hennes vänner lämnade över i höstas hade man stor glädje av (som vi skrev om i fadderrapport okt-12)

De flesta hundar är stora och skulle nog betraktas av de flesta som ganska fula, men där fanns också några mindre samt en valpkull. En hund som Eva-Christine ömmade särskilt för var en hane, gammal och skröplig. I Sverige hade han säkert fått somna in, men Ilona menade att han verkade gilla livet, trots allt. Han åt bra och hade flera vänner i hundflocken. Antalet hundar fick oväntad tillökning med ca 10 st för några månader sedan i samband med en kastreringskampanj. Hundarna lämnades men hämtades aldrig!!

Djurskydd i Östeuropa
c/o Monica Ohlsson
Erik Dahlbergsgatan 49
115 57 Stockholm
Pg: 10 04 56-3

Ilona, som arbetar i hund- och kattstallet varje dag, tar ut en liten lön medan övriga är rena volontärer. I veckorna är de inte så många (de flesta arbetar igen efter finanskrisen) men under helgerna är de många fler. Då tas också många av hundarna ut på promenad.

Katterna har i princip en fri tillvaro efter en kortare period i en större bur. De tycks veta var de hör hemma. Ilona berättade att de försöker räkna in katterna varje kväll och hittills är det ytterst få som försvunnit.

Man arbetar vidare med att informera om gatuhundar och katter etc i skolorna och inbjuder också till besök på SOS Animals. Det är lättare att placera katter men även hundar, oftast de mindre, har fått nya hem. Men nya tillkommer hela tiden. I bästa fall lämnas de vid hundhemmet. I många fall är det gatuhundar som tas om hand av SOS's medlemmar allt av enskilda. Eva-Christine fick intrycket att SOS Animals nu är väl kända i Litauen och har ett gott rykte. Vi kan vara nöjda med att ha stöttat dem i uppbyggnaden av verksamheten.

SOS Animals har en riktigt bra hemsida, även på engelska. Titta gärna på den (www.SOS-gyvnai.lt)

Litauen OPAN (Opus Pro Animalibus Et Natura/Organization for the Protection of Animals)

Tillsammans med Gudrun Koller och hennes son Antonio besökte Eva-Christine en regnig lördag förmiddag OPAN's klinik strax utanför Vilnius. Kliniken ligger i ingenmansland skulle man kunna säga, men det innebär också att hyran är låg, en viktig aspekt för OPAN som har mycket begränsad ekonomi.

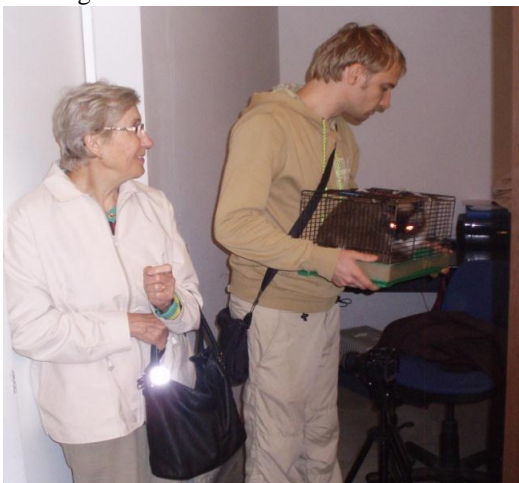
Djurskydd i Östeuropa
c/o Monica Ohlsson
Erik Dahlbergsgatan 49
115 57 Stockholm
Pg: 10 04 56-3

F n arbetar man i princip endast lördagar, den dag som veterinärer kan komma loss från sina ordinarie arbeten. Denna lördag (och de flesta lördagar) tjänstgjorde Sigita som veterinär och Indre och Gudrun som assistenter. Vid flera tillfällen har också den österrikiska organisationen Vier Pfotens veterinärer tjänstgjort vid kliniken.

Systemet går ut på att människor kommer med sina och andras katter för kastrering. De som kan betalar en slant. OPAN anlitar också ett antal "kattfångare", som fångar in vilda/löspringande katter och tar dem till kliniken för kastrering. Man tillämpar principen "catch-neutre-release", en vedertagen princip för att inte utöka kattpopulationen i det område där katten har fångats in.

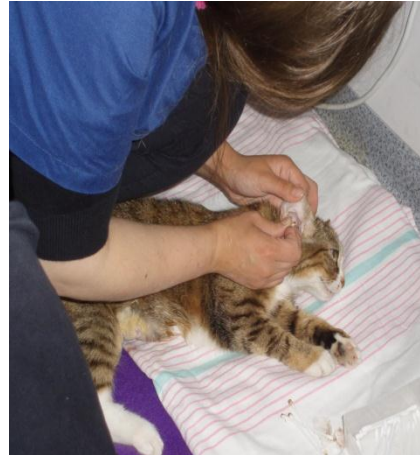

Gudruns son Antonio är i färd med att färdigställa en film på detta tema (Eva-Christine fick agera statist under dagen). Det ska bli en film med en litet humoristisk ton för att locka fler människor att se vikten av att fler katter – och även hundar förstås - kastreras.

Djurskydd i Östeuropa
c/o Monica Ohlsson
Erik Dahlbergsgatan 49
115 57 Stockholm
Pg: 10 04 56-3

Denna lördag förmiddag var det endast katter som kastrades, 7 st. Två av dem var dräktiga. De fick vila ut efter ingreppet och fick också sina öron rengjorda av Indre.

Utanför kliniken vankade ett gäng gatuhundar. Ett kommande projekt för OPAN att fånga in dem

OPAN, med Gudrun Koller och Algita Zigmantaite, som drivande krafter gör ett fantastiskt arbete med att kastrera och vaccinera katter och hundar i Litauen. Inte minst med att få människor att förstå vikten av detta. Hon har haft flera tillfällen att i TV och i tidningsintervjuer berätta om verksamheten. Man har projekt även i andra större städer. Det mesta bedrivs och har bedrivits ideellt. Man är mycket tacksam över DiÖ's bidrag som bl a innebär att OPAN numera kan ge veterinären Sigita ett mindre arvode. Man har hittills mottagit smärre bidrag från Vier Pfoten och från den litauiska kennelklubben, men dessa bidrag ser tyvärr ut att upphöra vid årsskiftet.

Tyvärr lämnar Gudrun Litauen mot slutet av sommaren. Hon tänker dock inte släppa greppet om OPAN utan kommer att besöka Litauen regelbundet. Algita är ansvarig för verksamheten under Gudruns frånvaro och DiÖ's kontaktperson. OPAN är Gudruns livsverk och det tänker hon inte överge.

Gå gärna in på OPAN's (www.opan.lt) hemsida och läs mer.

En än gång ett stort tack för allt ert stöd!

Varma sommarhälsningar

Monica Ohlsson

Ordförande Djurskydd i Östeuropa

Erik Dahlbergsgatan 49

115 57 Stockholm

Tel: 08 – 579 33 165

Pg: 10 04 56 – 3

E-post adress: monica.ohlsson@zurich.se